

Izhaja v Trstu
vsako soboto opoldne.
Rokopisi se ne vracajo. Nefrankovana
pisma se ne sprejemajo.
Uredništvo in upravljanje
ul. del Lavato o
št. 1, I.
Telefon 18-67.

Posamezna št. se
prodajajo po 6 stot.
Inserati se računajo
na milimetre v širokosti na kolone, in
sicer po 8 stot. za
vsaki mm. Za več
nega 10kratno objavo
pa po dogovoru.
Naročina za celo
leto K 4.—; za pol in
četrt leta razmerno.

NARODNI DELAVEC

Glasilo „Narodne delavske organizacije in „Zveze jugoslovanskih železničarjev“.

Slovenski delavci!

Podpisana Vas vabi, da
pridete vsi, kakor en mož na
jutrišnji

PROTESTNI SHOD

v dvorani tržaškega „Narod-
nega doma“, da spregovo-
rimo o svojih šolskih po-
trebah.

N. D. O.

Suženjstvo

Suženj — kada koli slišimo to besedo,
vselej nas spreleti neka tiba groza. Zakaj,
ta beseda vsebuje toliko gorja in pončanja
človečnosti, je tako bridka obsooba krivice,
ki je zamorila v čolku čut ljubezni in
hratstva, da se vselej res le z grozo in
gnevom spomnimo krutosti, ki je rodila ta
največji socialni greh prejšnjih vekov.

Sužnji so bili izključna last svojih
gospodarjev, bili so pri hiši nekako to,
kar so — recimo — dandanes psi! Če se
je gospodarjn zljubilo, je lahko sužnja pro-
dal ali pa — ubil ko oslepelega in glu-
hega psa.

Imeli so pa sužnji vsaj to dobro, da
jim ni bilo treba skrbeti za vsakdanji kruh.
Gospodar jih je tepel, trpličil je uboge robe,
a dal jim je hruba: skrbel je zanje.

Samo prostosti niso imeli, okovi su-

ženjstva so tiščali zaničevani sloj sužnjev.

In samo enkrat so se dvignili in so se

uprli stojim itačiteljem.

A vse zastonj! Suženstvo je ostalo
in še luč prosvete je onemogočila to ve-
liko pregreho človeštva.

Pa prosveta, splošna kulturnost na-
šega časa vendar ni še tako napredovala,
da bi odpravila — moderno suženjstvo, so-
cialno robstvo današnjih dni..

Proletarec, delavec je moderen suženj,
morda ne toliko svojih gospodarjev, a iz-
rožen je na milost in nemilost žalostnim
življenjskim razmeram — in mrtvemu ka-
bijalu, ki mu pije kri in sesa mozeg.

Celo življenje proletarčeve je samo
ena velika, skrbi in bridkosti polna pot, ki
je povsod in ne vodi nikamor in je ni
konca. Ko jo nastopi, že občuti prestra-
šeni proletarec vso gremkob in skrbi polno
in negotovo bodočnost.

Kam, kako? se vprašuje in se še bolj
prepirča, kako velik revez je.

Pač — v sebi samemu je našel siro-
mak rešenika, on sam si pomaga najbolj
nesrečno in najbolj zanesljivo.

V tesnih organizacijah se jači njegova
sila, in raste njegova moč, tu je njegova
rešitev, ki mu jamči za pravico, katero si
lahko izsili s svojo močjo, ko mu jo kdo
krate.

Delavci morajo res prodajati svoje
moči, svoje zdravje in vse svoje življenske
sile, in morajo žrtvovati tujemu imetju. Za
vse svoje velike žrtve pa nimajo niti go-
tovosti, ali bodo mogli preživeti deco
in sebe.

Pred par leti so začele države razmi-
šljati o zavarovanju za starost in one-
moglost delavcev. Dejstvo je res, da je
delavec največji siromak, ko mu otrpnejo
moči. Reke mu omahnejo, in ne ve, kdo
bo lačnemu dal kos kruha, dasi je bil
posvetil vse svoje življenje delu. Pa države
se še zmerom obotavlajo, dasi jih je novi
čas prisilil, da so v principu sicer za to,
dejansko se pa nikakor še ne morejo od-
ločiti. Merodajni faktorji kujejo tiste na-
črte tako, da bi država še kaj profitirala
pri vsem tem.

A kako so vlade urne in odločne, kadar
se gre za kake ugodnosti gornjih de-
settiseč ali celo za vojaški moloh?!! Mi-
lijone in milijone stane ta luksus na leto
in še ni dosti. Militarizem in marinizem
dobi vse, sploh, kolikor hoč.

Ljudstvo pa živi v bedi, in nikogar
ni, ki bi mu resno hotel pomagati

To so suženjski okovi, ki ga oklepajo.
Pretežki so, ne more jih zlomiti. A kdo
ve, če ne bo kmalu prišel čas, ko bodo
morali odpasti. Delavske armade si morajo
izvojevati pravice, se morajo oprostiti —
dolgo tako ne bo moglo iti dalje.

S-ji tisti, ki pazljivo čita časopise, je
moral priti že do prepričanja, da se bli-
žamo pomembnim in velikim časom. Pov-
sod vre in se nekaj pripravlja. Sila, ki
tlači človeštvo, bo rodila protisilo. Nebo
današnjega življenja je nasičeno električne,
vihar se pripravlja, ki bo ščistil vremena
ljud tvu.

In ta čas mora priti!

strankarske namene. Privočimo jim vse
tiste nevedne železničarje kot člane, ki jim
sledijo le vsled sleparskih obljub v njih
tabor, ker ravno tako jim bodo tudi obnili
zopet hrbet, kadar bodo spoznali, kako so
se zmotili, da so prišli v tabor, ki je od
zunaj polu obljub, od znotraj pa prazen,

In ta stranka, ki vendno upije: „Ena-
kost, svoboda, bratstvo“, stranka ki upije
vendno, da se ljudstvo poneumju, ona je
torej tista, ki dela iz reveža železničarja
največjega neumneža, dela iz njega sužnja,
del iz njega norca.

Ha, lepo bi če bilo, ko bi šlo vse
tako po tem receptu, saj bi s tem dosegli,
da bi pristopili železničarji „internacionalni
organizaciji“. A potem bi bili internacio-
nalni socialisti danes tudi res edina politična
stranka, in bi morale izginiti vse
druge.

Opoža se pa ravno pri internacionalni
ali mednarodni organizaciji, kako se maščuje
njeno nelepo ravnjanje z železničarji, ko tako
lepo razpada. In pred popolnim razpadom
naj jo rešijo zdaj zopet gorostano zlagane
obljube in poneumnjevanja še ostalih za-
slepjencev.

Sodružni hočejo očitati „Zvezi jugo-
slovenskih železničarjev“, da je strankarska,
akoravno so čitali pravila, ki govore jasno,
da je Zveza jugoslovanskih železničarjev le
strokovna organizacija, ki ima varovati gospodarske
in socijalne interese svojih članov,
ne pa iskati strankarstva.

Samoobsebi pa je umevno, da bo
„Zveza jugoslovanskih železničarjev“ varo-
vala svoje člane tudi pred vsakim zapo-
stavljanjem ali zatiranjem od strani tujer-
odcev, kajti slovenskega železničarja so vši
že zadosti zasramovali. Do tu in ne dalje,
bodi naš klic.

In kaj in kako na odgovori Zvezi jugo-
slovenskih železničarjev na vše grde
napade?

Mirno hoče gledati početje sodrugov
in si utrditi z dostojušim obnašanjem in z
marljivim notranjim delom svojo pozicijo,
kajti mi se ne borimo za stranko ampak
hočemo kot strokovna organizacija le korist
slovenskega železničarja.

Vse napade internacionalnih sodrugov
bomo odbili sami od sebe, ker upamo za
trdno, da ima slovenski železničar še toliko
narodnega ponosa v sebi, da se ni usužojil
še docela mednarodnemu izdajtvu in ter-
rorizmu, da se zaveda kot Slovenc, da
spoštuje svoj mili materni jezik in pristopi
zdaj, ki ima svoj lastno strokovno organi-
zacijo in Zvezo jugoslovanskih železničarjev.

Ni naš namen vabiti železničarje v
„Zvezo jugoslovanskih železničarjev“ s kaj-
kimi obljubami ali lažmi, kajti vsakdo mora
čutiti sam potrebo, pristopiti kot član Zvezi
jugoslovanskih železničarjev, sam mora ve-
dati, v kateri organizaciji je njegovo mesto.
In taki člani so nam dobro došli, kajti oni
so pristopili iz lastnega prepričanja in osta-
nejo trajni.

Naše vrste se ne smejo množiti potom
lažnjivih obljub in terorizma, nočemo loviti
članov v svoje vrste, kajtor se lovi cipe.
Slovenski železničarji morajo polniti naše
vrste sami od sebe. Delo za izboljšanje
razmer slovenskega železničarja in ljubezen
do našega jezika bota nas v kratkem času
našla združene vse kot močno armado v
„Zvezi jugoslovanskih železničarjev“!

Slovenski železničarji, vsi na krov,
otresite se verig mednarodne sužnosti in
vsi v Zvezi jugoslovanskih železničarjev!

Zahvala.

Podpisani se srčno zahvaljuje tovari-
šem železničarjem za izkazano mi sočutje
pri mojem ponesrečenju in za podarjeno
mi lepo podporo 50— kron, katero sveto
so zbrali med seboj in me tako deloma
rešili bede. Sčna hvala vsem darovalcem,
posebno Vam, železničkim delavcem, ki ste
si pretrgali svoj itak skromni zasluzek.

Vsem kličem iz srca: Bog Vam plati.

Franc Mikuž,
postajni delavec v Kanalu.

Kanal. Tukaj je ponesrečil postajni
delavec Franc Mikuž, katerega je zadel
skozi postajo vozeči vlak, in se mu je pri
tem zlomila desna roka.

Podružnicam in zaupnikom. Pro-
sim, da se zapri na proglašnicah v vih
članov obolek kraja, v katerem stanujejo,
tudi zadnja pošta.

Nekaj o zadružništvu pri nas.

Dandanes smo hvala Bogu vendar že
tako daleč, da nihče ne dvomi o potrebi
ia koristi vseslošneg zadružništva. Pri
vsakem resnejšem pogovoru o socijalnem,
gospodarskem izboljšanju najš rih sloj v
si moramo priznati prevdliko važnost smot-
rene vzajemnosti in absolutno vrednost
pravega in zavednega, do pozitivn h vspes-
hov vodečega socijalnega dela za organi-
zacije, za ljudstvo sploh.

Torej to je neizpodbitn, neutaljivo,
o tem ne dvomimo, ne mi, ki imamo za
enkrat pred očmi le svojo organizacijo, ne
oni, ki že imajo take zadružne naprave ali
ki vsaj misijo, da jih imajo.

A če je zadružništvo koristno za z-
družnike sploh — kolik včje važnosti pa
je ta naprava za delavce!

Zlasti ob današnji draginji, ko priti-
skajo na človeka od vseh strani.

Od zadružništva imamo dvoje glavnih
koristi.

Priči si p ihanimo dobiček prekupč-
valcev, ki posredujejo potom trgovine in d
producentom in konsumentom. To, kar
spravi tak posredovalec, ostane zadružni-
kom, ki končno tudi vejo, da dobijo za
gotov denar dobro in solidno blago.

Drugi pa imajo zadružniki veliko
moralno zadoščenje s tem, da vidijo in
čutijo, kako se osredotočuje vse zadruž-
niško poslovanje v njihovih rokah, ko so
se osamovojujti in storili velik in važe-
korak naprej do gospodarsko večje ali
manjše neodvisnosti. Že samo ta zavest,
da morajo računati sami s seboj in svojo
lastno močjo, jim utruje ponos in užiga
pogum, jih vzgaja k zaupanju v lastno
silo, ki premaga tudi najtežje zapreke. V
zdrženju je moč, z združenimi močmi pre-
magamo najhujše.

Skrb za vsakdanji obstanek, samozav-
est in prepričanje, da si le z vzajem-
nostjo opomoremo, je rodila pri nas na
Slovenskem zadružništvo in gospodarske
organizacije.

Tega se mora vsak prepričan Slove-
nec veseliti.

Pred kakimi desetimi leti je prav-
prav pričelo to novo življenje pri nas.
Morda je bil začtek malo premislj, n
morda ni bil namen popolnoma čist — ali
pa nismo prav začeli, facit je, da je bila
tedaj nastopila mala stagnacija, neka ma-
lodušnost v našem zadružniškem življenju.

A v zadnjem času je postal spet
prav življanje. Z zadružništvom so se za-
čeli baviti celo tisti, ki se v začetku niso
bili mogli sprijazniti z njim. Izprevideli
so, da se moremo le potom zadružništva
osamosvojiti, gospodarsko utrditi in rešiti
tujega kapitala.

In res! Vse zadruge, ki temeljijo na
taki podlagi in imajo tak namen, dobro
vspevajo in so blagoslov za svoje zadružnike.

Delavsko ljudstvo je tudi posvetilo
veliko svojo pozornost zadružništvu, ki je
važna točka v programu moderne socijal-
izma. Kar je bilo nekdaj malo ali skoraj
nemogoče — to je danes živa zahteva.
Zdaj delavcu ne zadostuje več revolucio-
niranje duha, duševna prebuba — hoče
tudi v gospodarskem oziru napredovati.
Naši delavci so pokazali s trdnjo voljo, da
hočejo zadružništva, da hočejo izvojevati
na vsak način vsaj to, kar morejo in če-
sar jih nihče ne more ubraniti.

Razveseljivo dejstvo je, da je našim
zadrugam sreča mila. To nam daje pogum,
da se bomo odslj še bolj posvetili tej
stroki. Prepričani smo, da vršimo s tem
lepo nalogu in svojo dolžnost.

Osseguranje radnika za slučaj bezposlenosti.

Jedan od najvažnijih društvenih socijalnih problema jest: osiguranje radnika za slučaj bezposlenosti, a osobito u današnje vreme gdje miruju u mnogim državama usled raznih gospodarskih kriza — množine radničtveta. Sve gospodarske privredne grone utekle se ovoj ili onoj vrsti osiguranja, da si osseguraju svoju glavnici. Samo radnik koji jedinu svoju glavnici što ju imade — r a d — na pozor nosi, taj je uvek u pogibelji, da će mu jednog od dana usled netašice posla njegova glavnica — r a d — biti mrtva.

Nu u godine vrieme možemo sa zadovoljstvom istaknuti, da smo i u toj grani društvenog (socijalnog) pitanja koraknuli za korak napred. Doduše ne mi u Austriji ta kod nas mirše one oviše po birokratizmu.

Nedavno odaslo je bavarsko ministerstvo unutarnih posala svim većim gradovima u Bavarskoj načrt, koji se je bavio tim važnim pitanjem. Njemačko novinstvo se tim povodom blagoglasno razlagalo, a prema njemu i nekoje naše novine a su Njemički prvi, koji su se bavili tom pitanjem, i koji će ovo goruće pitanje radničtvu riešiti.

Nu Francuzi su već prije četiri godine dana uveli: Potpore za neuposlene radnike iz državnih sredstava te su na taj način pretekli Njemcem, kod kojih je dosele ostalo osiguranje za slučaj bezposlenost — kod projekta. Za minulu godinu 1908 uvrštena je bje u proračun ministarstva javnih zadruga svota od 110.000 franaka, dočim je raznim radničkim organizacijama u gornju svrhu dopitana svota od 47.824 franka, dokle niti polovica proračunom dozvoljene svote. — Francusko službeno izvešće opravdava tu okolnost time, da je ovom uredbom zakonodavstvo htjelo unapredjivati podupiranje neuposlenog radnictva, a doprineti novčane prineze iz državnih sredstava radničkim organizacijama samo u svrhu, da se kod radničtvu rieč stvorene blagajne za podporu neuposlenih tim lagje mogu uzdržati.

Iznos, ko i se tim organizacijama u tu svrhu daje, nedavno je je povisan za 25 od sto. Lokalne blagajne dobivali su 16 do 20 od sto od faktične iz ulastitih sredstava izplaćene svote, dočim su centralizovane blagajne dobile 24 do 30 od sto. Organizacije, koje reflektiraju na državnu podporu, moraju objelodanjivati izvešće u izdanom novcu, a to je i uzrok, da se radničke organizacije dosta slabo natječu za ovu državnu podporu.

U prvom polugodištu zamolio je u svemu 97 blagajna državnu podporu, dočim su samo 73 od njih dobile ukupno 23.138 franaka. Od 112 organizacija, koje su u drugom polugodištu zahtjevale svoju državnu podporu, dobile su 68 njih 24.686 franaka. — Odstalin uskročena je subvencija iz gore navedenih razloga.

Ukupni broj članova svih subvencijoniranih blagajna iznosio je 47.826. Subvencijonirane blagajne imale su 6697 neuposlenih članova, kojima je za 98.866 dana neuposlenosti doznačeno 197.696 franaka podpore.

Kako smo gore naveli dosele postoje organizacije, koj podupiru bezposlene radnike u Francuskoj, a u Njemačkoj (Bavarskoj) početo se raditi na tome, da se iste osnuju, — dočim se kod nas u Austriji u tome niti ne sanja.

Dužnost je stoga svih organiziranih radničkih korporacija, da se zauzme, da se kod nas ova vrst osiguranja, koja je od velikog značenja za radničtvu čim prije uvede. Toga radi nadamo se, da će i naša N. D. O. tomu pitanju posvetiti čim bolju pažnju, te u korist svojih članova i na tom polju — socijalnog osiguranja — učiniti svoju dužnos.

— tc —

Jutri vsi v slov. gledališče!

DOMAČE VESTI.

Predavanja N. D. O. V TOREK dne 14. decembra ob 8. uri zvečer predava v „Sokolovi“ dvorani tov. Herman Furlan, uradnik „Osrednjebanke“ o „razvoju in današnji organizaciji denarja“. Ker je predavanje velevažno z ozirnm na akutna

socijalna vprašanja današnje dobe, ki se neposredno dotikajo vsakdanjega življenja našega delavstva, želeti je, da je udeležba od vas tovariši, kolikor mogoče obilna! Z dobrim obiskom prvega predavanja ki ga letos priredi N. D. O. pokažite, da vam je do izobrazbe, do prosvete! Prihodnje predavanje Dr. Jos. Mandića o „pravu skupnosti v državi socijalizma“ se vrši v torek, dne 21. decembra.

Za januar prihodnjega leta napovedana so predavanja o zadružništvu sploh, o zadružništvu konsumentov s posebnim ozirom na delavsko zadružništvo, o že obstoječih tukajšnjih zadružnih tipih, o stikih med zadružništvom konsumentov in producentov.

Spedicijskemu društvu „Balkan“. Pred nekaj meseci smo morali omeniti pritožbo delavcev pri tej tvrdki, ki jemlje v službo nemške žide. Iz delavskih krogov smo dobili pred dobrim tednu spet pritožbo, ki pravi, da to „slovensko“ podjetje kratkomalo ne mara domaćih ljudi. Uslužbene ima nemške uradnike, nemško posluje kolikor največ more in protežira z veliko ljubeznoju tuje delavce — celo italijanske iz kraljestva menda.

Naši ljudje stradajo kruha.

Mi ne vemo ali je vse to res, ker se nam zdi vse to, kar so nam ponovno poročali naši tovariši, naravnost verjetno! Gospodi, ki je obogatela ob živokičih narodnočutega ljudstva, povemo prav priznajno, da ima vsaka stvar svoj konec.

Takrat, ko ste ustanavljali to podjetje, ste omedlevali „narodnega“ navdušenja in ste na ves glas vpili o samozavesti narodov, ki mora izvajati geslo „Svoji k svinjim! Danes ste pa čisto pozabili na to geslo. I, zlomka, seveda, takrat ste imeli izključno Vi korist od tega gesla; zdaj pa, ko bi im biti tudi ubogi delavec deležen komaj vidne drobtince z Vaše mize — kajpak, zdaj ste se pa zapeli do vrata!

Bodite dosledni in značajni torek, pustite nas vse in se divite na solncu laških in židovskih ljubljencev svojih!

Delavcem-tovaršem pa tole: Potrpite, večno ne bo tako! Napočil bo dan, prišla bo ura obračuna! In takrat bomo uredili vse!

Stenografski tečaj vrši se vsak po nedeljek in četrtek od 8—9 ure zvečer v šoli na Acquedottu št. 22. Za priglasitev je še vedno d. ponedeljka t. j. 13. t. m. čas. Kdor se misli še priglasiti, naj pride v pondeljek v zgoraj omenjeno prostoro.

Protestni shod v Škednju. N. D. O. je sklical 8. t. l. v Škednju protestni shod proti uvedbi novega službenega reda v plavžih v Škednju.

Delavstvo se je odzvalo tudi na drugem protestnem shodu v ogromnem številu. Bilo je zbranih okoli 150 delavcev iz plavžev. Shod je otvoril tovariš Plečnik Fran in podelil besedo tovarišu dr. Brnčiću. Govornik je v kratkih besedah dobro ožigosal drzno postopanje kranjske družbe v Škednju in izvajal sledi:

„Tovariši! Vi dobro poznate stari službeni red. Napravili so novega, slabšega in Vam ga hočejo viliti. Kaj pravite vi k temu? Stari službeni red je nož, kateri Vas je rezal; novi pa je sekira, s katero Vas hočejo Vaši magnatje odsekati glave!

Pri teh besedah je tovariš Brnčić pokazal knjižico novega in starega službenega reda delavstvu, ki je dalo duška ogorčenja proti temu napadu na svoje življenje!

Nadalje je govornik izvajal:

„Plavžni delavci, uprite se temu protizakonitemu službenemu redu v s i k a k o r e n m o ž! Zahtevajte službeni red, ki bo pravilen za delavce.“ Tovariš Brnčić je tudi razložil določbe zaradi premij, katere hočejo delavcu na nesramen način odtegniti; dalje določbe zaradi vedenja izven službe, iz katerih izbaja, da hočejo postaviti delavca pod pretirano kontrolo in slednjič določbe glede ureditve službenega razmerja, s katerim hočejo delavca palnit v 24 urah na cesto. Na koncu govora je govornik predlagal, da naj se podpišejo vsi brez izjeme na protestno noto in jo oddajo družbi po deputaciji treh mož v znamenje, da zavračajo novi službeni red.

Delavstvo je glasovalo kot en mož za predlog. Ko so si delavci izbrali tri može, se je tovariš Plečnik zahvalil za obilno udeležbo in zaključil shod. Govoril je tudi tovariš Pegan.

Sestanek odbornikov skupin sv. Marka in tehničkega zavoda se bo vršil v dru-

štvenih prostorih okrajne skupine sv. Jakobske v soboto, dne 11. t. m. ob 8. uri zvečer.

Odgovor že dobi zadnji „Železničar“, naj bo le brez skrbi. Morda mu ne bo teknil.

Lumpe vun, Sodr. Josip Kopač, navaja v številki „Železničarja“ od 1. dec. t. l. med drugim sledeče: „Samo ta razlika je med Vami in med nami, da vremo lumpe vun. Vam pa, so dobro došli“. Ker je dr. Šolar nehal biti „sodrug“, si usojamo staviti nedolžno vprašanje: „ali je med temi lumpi tudi dr. Šolar?..

No vendar! V svoji znani izjavi piše sod. Josip Kopač o sebi tako: „Raje ostanem reven in požeten kakor bogat lumb. No vendar! Dragoceno priznanje! Sodr. Kopač priznava tedaj sam, da je reven — lumb!“

Železničarju. Če je res, da je nervoznost včasih posledica neprilike in zadrege, potem nam je razumljivo pisanje „Železničarja“ v zadnjem času. Da, da, tla postajajo vroča! Zadnji „Železničar“ je posvetil kar 6 kolon „N. D. O.“ in „Zvezni jugoslovenski železničarjev“. Misli seveda na vse one napade ne odgovarjamo. Napeli bomo še blj veče moći, da pritegnemo v N. D. O. oziroma Z. I. Ž. do zadnjega slovenskega proletarca. To bo najlepši odgovor „Železničarju“, obenem sad njegovih ostudnih napadov.

Dr. Tumi že večkrat ste izjavili v časopisih in na shodih, da se Vas za stopniki N. D. O. bojijo in da se izobjajajo govorniškemu spopadu z Vami. Da vstrežemo Vas želji, Vam naznanjam, da se je tov. dr. Mandić odzval vabilu pripravljalnega odbora N. D. O. v Kanalu in obljudil, da pride prav gotovo jutri v Kanal, da se ogleda „na mejdani“ z Vami, ki kakor se sliši, pride tudi v Kanal.

Josipu Kopaču. V zadnji številki „Železničarja“ je sodrug Kopač na gnu usen način napadel razne tovariše, med temi tov. Škerjanca in sotrudnike „Narodnega Delavca“. Tov. Škerjanc bo odgovarjal sodr. Kopaču za njegove perfidne obdolžitve pred porotniki. Temu vzgledu bodo sledili, kakor slišimo, tudi drugi.

Smrtna kosa je ugrabile izmed vrst N. D. O. Matevža Furlana, dobro poznatega vratjarja „Narodnega Doma“. Dne 6. t. m. je zatisnil za vedno svoje oči. In zopet štejemo med vrstami slovenskih kremen rojakov jednega manj izmed vrst odločnih Slovencev, ki so se berili za pravice v Trstu toliko teptanja slovenskega delavstva. Videli smo ga vedno pri prreditvah, shodih in demonstracijah v prihod vrstih. Ko se je ustanovila N. D. O., bil je on eden prvih in videl si ga pri vseh priložnostih nabirati za družbo Čivil in Metoda in za podp. fond N. D. O. Priljubljen je bil v vseh tržaških slov. krogih. Do zadnjega zdihleja je bil vedno odločen Slovenc in član N. D. O.

Pogreba ki se je vršil dne 8. decembra z glavne bolnice, se je udeležila tudi deputacija N. D. O. in dosti slovenskih rođuljubov. Žaluočim ostalim otrokom naše najiskrene sožalje.

Spet nesreča na železnicu. — Na praznik, 8. t. m., okoli 2. uri zjutraj, je ponesrečil na poti Dutovlje neki železnični zavirač. Dal je znamenja za odhod vlaka in se je hotel oprijeti držaju na svojem sedežu. A sedež njegov je imel samo ob eni strani držaj. Iz navade na drugačno opremo takih sedežev je revež prijet na napačno stan, da je priletel med odbijoče in potem pod voz. Vlak, ki je p. ljal čezen, ga je popolnoma zmečkal.

Zapušča udovo in poldrugi mesec starega otroka.

Kakor pri Sv. Hipolitu, zadene tudi tu vsa krivda železničko upravo, ki skoperi pri personalu, skozi okno pa meče z lopato denar na cesto.

V misterij železničke korupcije in zaniknosti je treba posvetiti z veliko bakljo!

V slovenskem gledališču smo opazili ta praznik, da si je vodstvo nabavilo aparat „Perolin“ za desinficiranje zraka. Vzduh, ki ga izbrizgne „Perolin“, je kako prijeten. Zdi se ti, da vonjaš duh cvetočih snrek.

„Miklavžev večer“ veseličnega odseka N. D. O. se more po vsej pravici imenovati manifestacija slovenskih otrok delavskega stanu. Odkrito priznavamo, da tako ogromnega števila malih otročičev še nismo videli na sličnih prreditvah. Tako po 2. uri popoldne začele so se vkljub slabemu vremenu zbirati v areni „Narod. doma“ množice malih naših otročičev v spremstvu svojih mater. Točno ob 2 in pol se je odprla dvorana. Tov. reditelji so imeli dovolj posla, da bi napravili red v dvorani, toda pokazalo se je, da niti pro-

stora ni več v dvorani; ob 3. uri se je moral odprieti tudi galerija.

Nemirno so pričakovali otročiči Miklavža in njegovih darov, končno se je vendar prikazal ob spremstvu parkeljnem in sv. Antonu. Ko se je odprlo zagrinjalo in je tamburaški zbor Glasbenega društva „Trst“ zasviral „Hej Slovani“, završelo je po dvorani in viharni aplavzi malih udeležencev so pričali o njih zadovoljstvu in veselju, ker na obleženih mizah na održi je bilo nakopičeno 800 darov. Po kratkem nagovoru M. Kavča začelo se je razdeljevanje darov med čez 600 brojčev. Vkljub dobrilj prirediteljev je bilo vendar nemogoče vzdržati redno in pravilno razdeljevanje. Ne zamerimo jim, ker zaslужijo naravnost občudovanje, da so sploh mogli dovršiti svojo plemenito akcijo.

Tisti pa, kateri so po nejubih okoljčinah ostali letos brez darila, naj blagovolijo uvaževati razmere in naj blagohotno oprostite, ker kakor čujemo, se namernje čimprej ustanoviti stalen „Sklad za Miklavževe darove“.

Prihodnje leto se bodo skrbeli tudi za večji red na „Miklavževem večernem“, kjer bodo obdarovani edinole otroci plačujočih članov N. D. O.

Da vidimo! Do takrat pa na delo!

Delavci! Jutri vsi v gledališče, da vidite prelep drama „NORO“. Igral vsebuje toliko lepih in dramatičnih prizorov, da ne bo nikomur žal te predstave.

TOVARIŠI! V torek ob 8. uri zvečer k predavanju v „Narodnem domu“! Z obilno udeležbo dokažite, da vam je do izobrazbe, do prosvete. Vstopnina je prosta.

Slovensko gledališče.

To praznik smo videli čarobno igro, Janko in Metka.

Igrali so skoro sami otroci. Nastopili so vsi kako pogumno, vendar pa se je vredno, da jim je manjkalo nekaj vaj. Prva slika se je posrečila prav dobro, druga in tretje ne več tako. Pregledali smo radi tiste hibe, ko smo se divili lepi sceneriji in pestrim prizorem palčkov in angeljev.

Upamo, da vidimo v kratkem to lepi igro še enkrat, in tačas bo šlo gotovo bolj gladko.

Prav dobro sta bila g. Boleslavski in gdc. Pučelj va kot oče in mati. G. Lesič je kaj dobro pogodil staro čarovnico, vsi se mu je smejalo.

Jako pogumno sta bila Janko in Metka, posebno Metka.

Na sve životne potrebštine ne samo da se udaraju carine, več su i potrošarini podvržene, tako da su radnici oni od kojih se traži najveće žrtve i u krvi i u porezima, dočim im se ne da ne samo nikakvih prava, već niti živjeti. Kad što tražimo, odgovara nam se, da nema novaca, nu tih ima i suviše kad treba građiti topove i pripravljati rat.

Skupoča istina da raste sa povećanjem gradova, jer umnožaj pučanstva donaša sobom poskupljenje života. Nu ta skupoča najviše tiši radnike, jer dok činovnicima vlada povećanje plaća dotle radničke radnice se malo poboljšavaju, dočim trgovci neprestano povećavaju cene životnih proizvoda.

U drugim gradovima se za aprovizaciju brinu gradske uprave i samo radničko koje močno organizirano nastoji, da si poboljša svoje tranne. U tom pogledu iznosi nad gradske uprave u Beču i Zagrebu i djelovanje radničta u Gracu. Nu dok je tako drugje dotle kod nas občina, koja bi se za to imela brinuti ne briga se nego kako da nam otme i ono par novčića što nam ih država nije uzeila. Tu iznosi iz radnjeg obračuna rad občinske uprave, koja je pobrala na tamoj potrošarini K 250.000 tuži se pak na posebni porer na vinu, koji je občina nametnula i od kojega je lani dobila K 158.000. Dok ona toliko pobira na porezinu, dotle se ne brine ništa za radničke interese, već nas samo guši.

To više trpti ne moremo. Naši dohodci nam ne dostaju ni za najisoromašnije življenje i radi toga moramo protestirati proti takvom postupku.

Što se tiče pak pomanjkanja stanova iztiče, da je u tom pogledu skupoča postigla svoj vrhunac. Obrazlaže što drugje občine rade u tom pogledu. Iste se nječe u gradnji zdravih i urednih radničkih stanova, koje poslije stanoviti broj godina radnik dobije u vlastničtvu. Svegdje občina nastoji da doskoči pomanjkanju stanova bilo da sama gradi bilo da svom inicijativom druge na gradnju potiče. Naša občina i u tom pogledu radi protiv naših interesa. Ona je nametnula "najamninski novčić" (soldo pignoni) za koji se je reklo da će biti samo za tri godine i da će se upotrebljavati samo u korist javnih potreba (uredjenje ulica, svetla, vode). Nu od svega toga ništa. Iste je već devet godina, same lanjske godine donio je občini 125.000 kruna, a o uredjenju nema ni govora. Ako se što radi se gdje stanuju gospoda, u radničkim predelima tamo nema ni ulica, ni svi tla, ni vode. Občina je samo ustala u svoje doba protiv gradnje baraka sa strane c i kr. mornarice, mu nije se pobrinula da ista što uradi u interesu tog pitanja.

Socijalisti pak sada viču radi skupoče i pomanjkanja stanova, nu u doba kada je bila nastala stranka koja je malo svetla bacila na gradsku upravu onda su svim silama svojim podupirali emporu. Rizzi je bio onaj, koji je osuđen na daljnju gradnju radničkih stanova sa strane c i kr. mornarice, on je onaj, koji je kroz toliko godina upravlja sa puljskom občinom,

a naši socijalisti su za njega god. 1907 glasovali i samo njima ima zahvaliti što danas sjedi u parlamentu. Socijalisti su obećivali zlatna brda kad bude uvedeno obće pravo glasa, ako se njih izabere imalo je proteći uced i mličko, a što vidimo: 85 socijalističkih zastupnika sjedi u Beču, pak što su postigli u korist radnika?

Na koncu predlaže ovu resoluciju:

"Narodno radničtvu u Puli sakupljeno na velikoj skupštini dne 28. studenog 1909 u "Narodnom domu" uzev u pretres skupoču živeža i pomanjkanje stanova."

I.

Smatra današnju prekomjernu skupoču kao posledicu nemara sa strane državnih i občinskih faktora za životne radničke interese.

Radi toga traži od države, da skorim odredbam, koje neće biti niti kmetovina na štetu, nastoji ako pojedinstvena istih.

Od občine pako za htejeva kao od kasti, koja je dužna da se brine za aprovizaciju grada, da se za takvu u istinu zauzme, kako bi pojedinstvena živežna sredstva.

II.

Obzirom na nečuvetu skupoču stanova prouzročnu radi pomanjkanja istih Narodno radničtvu zahtjeva od občine da odmah pristapi gradnji jeftinih radničkih stanova sama ili da svojom inicijativom dade pobude takvoj gradnji.

Zaključuje osim toga upravitelj molbu na upravu c i k. mornarice, da bi ista čim prije pristupila gradnji predvidjenih baraka za svoje radnike, čime bi se diegom doskočilo današnjem pomanjkanju stanova.

Govor drugega Stabana bio je često prekidan odobravajućem i na koncu popravcem velikim pljeskom.

Predsjednik pita dali tko želi govoriti o stvari, budući se nitko ne javlja stavlja na glasovanje resoluciju, koja je bila jednoglasno prihvaćena. I to tako bili su jednoglasno izabrani u odaslanstvo da predaju molbu c i k. lučkom admiralu drugovi Subar, Sukser i Vitasović. Iza tog je bila zaključena skupština, koja je najuspjelija svogodišnja naša skupština.

Citanje liečnika kod okružne bolestičke blagajne. — Kod ovdješnje okružne bolestičke blagajne je uvek tožaba na postupak liečnika sa bolestnicima. Iste ne samo da se ponaša s njim upravne neličo, već ne zna niti reči hrvatski i tako ne može da obči sa onim stotinam i stotinam naših ljudi, koji imaju nesreću, da se mordaju na njega obratiti. O tome bi se moglo izdati svu silu primjera. Da je to stanje neoduzivo, i da je u obče ne moguće liečenje bolestnika, s kojim se ne može sporazumjeti to je nešto naravnog i nešto što je svakome jasno.

Sada je izabrana nova uprava okružne blagajne u kojoj sjede i d-a "jugoslavena" Jelčić i Pirc, pak čekamo da vidimo, što će oni poduzeti u korist radnika i hrvatskih i u obče slaveških radnika. Da li će oni zahtjevati barem da liečnik, koji mora da liči stotinu i stotinu hrvatskih radnika i to za njihove novce, znade toliko hrvatskih radnika, mu nije se pobrinula da ista što uradi u interesu tog pitanja.

Socijalisti pak sada viču radi skupoče i pomanjkanja stanova, nu u doba kada je bila nastala stranka koja je malo svetla bacila na gradsku upravu onda su svim silama svojim podupirali emporu. Rizzi je bio onaj, koji je osuđen na daljnju gradnju radničkih stanova sa strane c i kr. mornarice, on je onaj, koji je kroz toliko godina upravlja sa puljskom občinom,

Za jesen in zimo priporoča tvrdka BOHINEC & C.o

TRST, ul. delle Torri 2. - S. Lazzaro 17 (za cerkvijo sv. Antona novega)

svojo bogato zalogo

izgostovljenih oblek

za gospode in dečke ter mične novosti v konfekciji.

Za dame in deklice. - Obleke po meri.

Solidna postrežba. — Znano m. z. k. cene.

AUSTRO-AMERIKANA - TRST

Redna brzoplovba među Trstom, Italijom, Grškom, Severno in Južno Ameriko.

Prvi održodi iz Trsta:

27. novembra parnik „Laura“ Nowi-York via Patrasso-Palermo.

4. decembra parnik „Martha Washington“ v Buenos-Aires via Almeria-Las Palmas.

Veliki transatlantski parnici z dvojnim vijakom, preskrbljeni z obširnimi in luksoznimi inštalacijami, za potnike I. in II. razreda. — Marconijev brojov.

Za informacije se je oglašiti pri ravnateljstvu v Trstu, ulica Molin Piccolo št. 2. ali pa h kateremu si budi agentu ali korespondentu družbe.

Josip Stolfa mizarski majster, TRST, ulica Belvedere št. 8. izdeluje vsakovrstna mizarska dela.

KUPUJTE VSI Kolinsko kavino primes!

Ugodno kupovanje

40 metrov daljših docela porabnih ostankov, platno za pernice, zefir, oksford, barvan blago, flanela, platno za srajce, vse samo za 18 K proti povzetju. V vsaki posiljati je poleg tega še za dve boljši obleki blaga, če ne ugaia, vrnem denar.

A. Pinkava

tkalnica v Náchodě Vysokov Česka.

Književne novosti:

GREGOR MČ: *Poezije*, zv. IV. . . . . K 2.20 vezano 3.20
GOVEKAR: *Dobra gospodinja*, gospodarska knjiga za naše mlade gospodinje, vezano 2.80
„Štiri ruske slike“, povesti 60
BENEŠ: *Brodskovski odvetnik*. 1.50
Kip Gregorčiča 4-

Vsakovrstne mašne knjige po raznih cenah.

NOVOST! NOVOST!

Nakliti za dvorane in vrte pri zabavah

v belo-modro-rudeščih barvah, komad po 4 metre dolg stane po 40, 50, 60 in 80 vinarjev.

Vse te knjige, papir in potrebščine se dobivajo v

Slovanski knjigarni in papirnici

Josip Gorenjec

TRST. — Ulica Valdštrivo 40.

Gostilna društva Jadran

ul. Industria (za cerkvijo sv. Jakoba)

toči najboljša

vipavska in istrska vina

Gorka in mrzla jedila so vedno na razpolago, kakor tudi slovenski časopisi. — Najnovejše avtomatične orglje, katere svirajo izbrane slovenske komade.

Postrežba točna.

Cene zmerne.

Za dobrohotni obisk se priporoča
Odbor društva „Jadran“ krčmar
Vinko Kante.

Podpisani naznanja sl. občinstvu, da je prevzel

pekarino in sladčičarno

Campo Belvedere št. 2

kjer ima na razpolago trikrat na dan svež kruh in razne sladčice, potice itd.

Udani Filip Trobec.

Člani „N. D. O.“! Pozor!

V trgovini jestvinami

ANTON ŽERJAL, v ulica BELVEDERE št. 3.

in v Filialki A. ŽERJAL, v ul. Commerciala št. 18. dobite vse K 1. — blaga zastonako nakupite za K 50. — blaga. Na zahtevo pošlje blago na dom.

Telefon št. 699.

Pekarna in slaščica

Benedikt Šuban

TRST, - ulica dell'Istria št. 12. - TRST

je preskrbljena s kruhom lastnega izdelka ter veliko izbera vsakovrstne moke in mandorlate najbolje vrste. Svež kruh 3-krat na dan.

Postrežba na dom

— Pekarna in slaščica —

Josip Pahor - Trst

ulica Madonnina št. 39.

ima na razpolago slav. občinstva 3-krat na dan svež kruh lastnega izdelka, vsakovrstno moko, raznovrstne sladčice in izdeluje najbolje biškote. — Sprejema naročila za torte, pince, potice itd., ter postrežje na dom. Telefon št. 1190.

Tovariš N. D. O.

Veliko začelo klobukov, dežnikov, kravat, nogovic itd.

je odprt naš rojak

K. CWENKEL TRST, CORSO št. 32

Ker je to edina slovenska trgovina te strože, priporočamo jo Vám v obisk. — Svoji k svojim!

Podpisani priporoča sl. občinstvu in članom „N. D. O.“ svojo

Pekarno, sladčičarno in tov. biškotov v ulici del Belvedere št. 57. kjer ima na razpolago

vedno svež kruh

raznovrstne sladčice in najfinješke likerje. Sprejema tudi naročila za torte, potice, pince itd.

Udani

LOVRENČ REBULA.

Na novo urejena

Pekarna Karol Trošt:

TRST, - Campo S. Giacomo št. 20. - TRST (nasproti cerkve sv. Jakoba)

ima na razpolago vedno svež kruh, vsakovrstne sladčice, čokolado itd., kakor tudi najfinješke likerje.

Zaloga likerjev v sodčkah in butiljkah

Jakob Perhavc

TRST — Via delle Acque — TRST

Veliki izbor vsakovrstnih najfinjeških in starih vin v butiljkah. Postrežba točna. Cene zmerne. Se priporoča svojim rojakom za naročbe bodisi na debelo ali na drobno za razne slavnosti, poroke, krste, družinska pogostočenja itd. Za poletni čas se priporoča malinovec in tamarindo.

Podpisani priporoča sl. občinstvu svojo

dobroznano žganjarno

v ulici Miramar 1, nasproti kolodvora južne železnice, kjer toči najpristnejši kranjski brinjevec, vipavski tropinovec

